

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18
111 21 Praha 1

Sp. zn.: **10 Ca 247/2007**

Žalobce:

Tomáš Pecina

Slezská 56
120 00 Praha 2
ISDS: whehjsc

Zastoupen:

Mgr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Na Štáhlavce 1105/16
160 00 Praha 6
ISDS: cp7kgk3

Žalovaný:

Ministerstvo spravedlnosti ČR

Vyšehradská 424/16
128 10 Praha 2

Odůvodnění kasační stížnosti

žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2009, č. j. 10 Ca 247/2007-132,
podaná podle ustanovení § 102 *et seq.* soudního řádu správního
(dále jen „**SŘS**“)

Podepsáno elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 3 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

1. Žalobce obdržel rozsudek Městského soudu v Praze ze dne ze dne 8. 10. 2009, č. j. 10 Ca 247/2007-132 (dále jen „**napadený rozsudek**“), jímž byla opakovaně zamítnuta jeho správní žaloba směřující proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 23. 5. 2007, č. j. OSV 44/2007.

2. Neboť napadený rozsudek spočívá na vadném právním posouzení věci a senát, který jej vydal, byl i v tomto případě nesprávně obsazen, žalobce proti němu dne 19. 11. 2009 podal v celém rozsahu

kasační stížnost

ve smyslu ustanovení § 102 *et seq.* SŘS z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a c) SŘS, kterou nyní prostřednictvím svého zmocněnce odůvodňuje a navrhuje, aby kasační soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

II.

3. Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek se ve své argumentaci velmi blíží předchozímu rozsudku téhož soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 10 Ca 247/2007-49, který byl následně kasačním soudem zrušen, žalobce pokládá za nadbytečné, aby své argumenty opakoval a rekapituloval *in extenso*, když ty jsou obsaženy v jeho předchozím podání.

4. Proto se žalobce zaměří na ty - nečetné - pasáže odůvodnění napadeného rozsudku, které se od odůvodnění rozsudku předchozího obsahově odlišují a které do věci vnášejí novou argumentaci.

III.

5. Předně nelze pominout, že ačkoli soud I. stupně reflektoval výtky kasačního soudu týkající se nedostatků v obsazování senátu v situaci, kdy je třeba nahradit soudce určeného rozvrhem práce soudcem z jiného senátu, ani nově ustavený senát nelze pokládat za souladný s ústavním imperativem práva na zákonného soudce ve smyslu ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“).

6. Jak žalobce vysvětlil již ve svém podání ze dne 5. 9. 2009, důvody, pro které byli z projednávání jeho žaloby vyloučeni soudci Mgr. Jana Brothánková a JUDr. Jan Ryba, CSC., a o nichž se stěžovatel poprvé dozvěděl až z odůvodnění rozsudku kasačního soudu, nemohou obstát jako důvody legitimní a dostatečné a tudíž ústavně konformní.

7. Jak žalobce uvedl ve svém podání ze dne 23. 8. 2007, důvodem vyloučení soudce může - a měla by - být okolnost jeho vlastního členství v Komunistické straně Československa, neboť takový soudce by byl rozhodnutím ve věci přímo dotčen na svých právech: jeho jméno by bylo uvedeno na žalobcem požadovaném seznamu a (presumovaným) zveřejněním tohoto seznamu by se předmětná okolnost stala veřejně známou, což by bezesporu zasáhlo do soudcovy osobnostní sféry.

8. Pouhé působení ve funkci prokurátora takovým důvodem pro vyloučení není, stejně tak jako jím není ani pouhý fakt vyššího věku. Mohl by jím za jistých okolností být Mgr. Brothánkovou uváděný poměr k jiným osobám, jichž by se zveřejnění informace dotklo (tzn. ke členům komunistické strany), avšak pouze v případě, že by tento poměr byl dostatečně bezprostřední. To však z rozsudkem kasačního soudu citovaného vyjádření nevyplývá.

9. Žalobce v této souvislosti, *brevitatis causa*, odkazuje bez bližšího rozboru na dvě rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, jež se podmínkami pro vyloučení soudce z důvodu pochybností o jeho nepodjatosti zabývají, a sice rozsudek ze dne 18. 3. 2004, sp. zn. 4 Tz 43/2004¹, a - hojně citovaný - rozsudek ze dne 26. 9. 2001, sp. zn. 4 Tz 196/2001².

10. Neboť tedy v žalobcově věci rozhodovali opět jiní než zákonní soudci, je i napadený rozsudek stížen zmatečnou vadou ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) SŘS, což samo postačuje k návrhu na jeho zrušení.

IV.

11. Ohledně důvodnosti žalobcovy správní žaloby soud I. stupně setrval na těch závěrech, k nimž dospěl v rozsudku zrušeném, tedy jednak na tom, že žalobcem požadované informace jsou citlivými osobními údaji ve smyslu ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, jednak na tom, že žalovaný není oprávněn takové údaje zpracovávat a proto je ani nemůže žalobci poskytnout.

12. K otázce povahy osobních údajů, které žalobce po žalovaném požaduje, se tento zevrubně vyjádřil v § 18 *et seq.* své předchozí kasační stížnosti, a na svých argumentech nemá důvodu cokoli měnit.

13. Pokud jde o právo žalovaného zpracovávat údaje o minulosti soudců, je nutno vyjít z ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“), z něhož vyplývá, že základním referenčním kritériem při posuzování důvodnosti žádosti o informace podle *InfZ* je, zda se požadované informace vztahují k *působnosti* povinného subjektu, což se žalobci v daném kontextu jeví být evidentním, neboť se jedná o informace o minulosti osob, které v tomto resortu působí, a které žalovaný, jak žalobce v předchozím řízení přesvědčivě demonstroval, navíc eviduje a statisticky zpracovává.

V.

14. Soud I. stupně se opětovně vyjádřil i k ústavněprávním konotacím věci, přičemž do jisté míry reflektoval i ty argumenty a recentní judikaturu, kterou žalobce vnesl do řízení ve své první kasační stížnosti.

15. K tomu prvoinstanční soud uvedl: „*Nelze, tak jak žalobce tvrdí, z důvodu odtajnění minulost osob, které vykonávají soudcovskou funkci, jednotlivé články Listiny vykládat účelově tak, že obsah těchto článků platí a je závazný toliko pro ty osoby, které nejsou soudci[,] nebo že neplatí pro osoby, které byly v minulosti členy KSČ. Takovýto výklad nelze připustit, neboť ve svém důsledku by byl toliko účelovým a v rozporu s čl. 1 Listiny, jenž stanoví, že lidé*

1 na <http://www.nsoud.cz/rozhod.php?action=read&id=17422>

2 na <http://www.nsoud.cz/rozhod.php?action=read&id=5169>

jsou svobodní a rovní v důstojnosti i právech, základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné.“

16. K tomu si žalobce dovolí připojit poněkud jízlivou poznámku, že kdyby soudci obecných soudů České republiky respektovali ústavní práva účastníků řízení se stejnou bdělostí, jakou věnují ochraně tvrzených práv vlastních, požadavek na zveřejnění údajů o jejich minulosti by žalobcem patrně nikdy nebyl vznesen.

17. Osoby ve veřejné funkci, navíc takto exponované, požívají nižší míry ochrany svých osobnostních práv než ostatní občané, to je dnes obecně akceptovaný a judikatorně nesčetněkrát podpořený závěr. Lze vést obecné úvahy na thema, zda členství v organizaci platným právem označené za zločinnou a zavrženíhodnou může být předmětem legitimního utajení u osob, které žádnou veřejnou funkci nezastávají, v případě soudců je však takový postup nepřijatelný a stát, který by tajil totalitní minulost svých soudců, by nejenže nebylo možno označit za stát demokratický a právní, ale nezbylo by než přičíst mu i přívlastek „směšný“.

18. Z toho důvodu je dána i nezákonnost napadeného rozsudku v důsledku vadného právního posouzení věci ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) SŘS.

VI.

19. Napadený rozsudek byl žalobci doručen dne 5. 11. 2009, kasační stížnost byla proto podána ve lhůtě dvou týdnů ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 SŘS, a je bezprostředně poté bez výzvy soudu i odůvodňována.

VII.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

V Praze dne 20. listopadu 2009

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. plná moc